

Arrest

nr. 56 076 van 16 februari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 18 november 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 oktober 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat K. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 22 december 2008 het Rijk binnen en diende op 27 mei 2010 een tweede asielaanvraag in. Op 22 oktober 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Soedanees staatsburger van Berti origine te zijn afkomstig van Sirba. U kende problemen met de Soedanese autoriteiten en u hebt Soedan verlaten op 28 november 2008. U vroeg op 3 februari 2009 in België een eerste maal asiel. Uw aanvraag werd op 3 november 2009

beslist met een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van het feit dat u uw voorgehouden (recente) afkomst uit Darfur niet aannemelijk maakte, noch uw beweerde etnische Berti origine uit Darfur. De negatieve beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 16 februari 2010. Er werd beroep aangetekend bij de Raad van State, dat op 21 mei 2010 werd verworpen.

U vroeg een tweede maal asiel aan op 27 mei 2010. U verklaart niet te zijn teruggekeerd naar Soedan. Ter ondersteuning van uw tweede asielaanvraag legt u volgende documenten neer: schoolattest van Oude Secondaire School van El Geneina dd.14.8.2006, certificaat van woonst van Geneina dd.1.2.2006, certificaat van woonst van Sirba dd.19.7.2009, certificaat van burgerschap van Sirba dd.4.8.2010, fax van envelop dd.29.7.2009 en enveloppen. Een van de enveloppen die uw broer naar u wilde sturen, is onderschept door de Soedanese autoriteiten. U verklaart dat uw broer na het opsturen van documenten naar u door de Soedanese autoriteiten is ondervraagd over uw verblijfplaats. Uw broer bekende dat u in België bent en asiel hebt gevraagd. U verklaart bij een terugkeer naar Soedan vervolging te vrezen door de Soedanese autoriteiten omwille van uw deelname aan een congres van de Liga van Darfuris in België. U legt enkele foto's neer van dit congres.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Wat betreft de door u aangehaalde elementen voor uw tweede asielaanvraag dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat u blijft bij de redenen aangehaald in uw eerste asielaanvraag. Er dient te worden vastgesteld dat uw eerste asielaanvraag ongeloofwaardig werd bevonden door het Commissariaat-generaal en de weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De documenten die u neerlegt ter ondersteuning van uw tweede asielaanvraag, met name een schoolattest van Oude Secondaire School van El Geneina dd.14.8.2006, certificaat van woonst van Geneina dd.1.2.2006, certificaat van woonst van Sirba dd.19.7.2009, certificaat van burgerschap van Sirba dd.4.8.2010, kunnen op zich niet de geloofwaardigheid van uw eerste asielaanvraag herstellen. Men dient in dat opzicht er op te wijzen dat een document, om bewijskrachtig te zijn, een verhaal moet ondersteunen dat ook samenhangend en geloofwaardig is en dat dit niet het geval is. Hierbij dient te worden opgemerkt dat nergens in de door u neerlegde documenten uw etnische origine wordt vermeld, waarmee u de geloofwaardigheid met betrekking tot uw beweerde etnische Berti origine uit Darfur niet kan herstellen. Bovendien dient te worden opgemerkt dat de documenten gedateerd zijn in 2006 en zodoende u ook uw recent verblijf in Darfur niet kan aantonen. Wanneer gevraagd wordt waarom u deze documenten niet eerder kreeg of voorlegde, antwoordt u dat u deze documenten bij uw oom achterliet, nadat uw vader u niet toestond om te reizen (zie gehoor CGVS, p.3). Bij herhaling van de vraag, verklaart u dat uw oom vaak afwezig is voor enkele dagen en uw broer tijd nodig heeft om van Khartoum naar El Geneina te gaan, zonder dat u een afdoende verklaring geeft waarom u deze documenten niet eerder voorlegde (zie gehoor CGVS, p.4). Bovendien voegt u toe dat u de documenten in januari 2010 hebt ontvangen (zie gehoor CGVS, p.4). Hierop wordt u gevraagd waarom u dan tot mei 2010 wachtte om een tweede maal asiel aan te vragen. U verwijst naar uw advocate en stelt dat u haar raadgevingen opvolgde. De verklaring dat de documenten niet tijdig voor de zitting voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 16 februari 2010 konden worden vertaald, is geen afdoende verklaring voor het feit dat u nog drie maanden wachtte alvorens een nieuwe asielaanvraag in te dienen op 27 mei 2010. Dit gegeven relativeert uw beweerde vrees. Met betrekking tot het attest van burgerschap van Sirba dd.4.8.2010 dat stelt dat u, en uw familie, in Sirba wonen, dient te worden getwijfeld aan de authenticiteit van dit document. U verblijft immers al sinds februari 2009 in België, waardoor bezwaarlijk kan worden geattesteerd dat u in Sirba woont (zie gehoor CGVS, p.7).

Deze gegevens tasten de bewijswaarde van de door u voorgelegde documenten aan.

Verder dient te worden opgemerkt dat u uw beweerde vrees voor vervolging omwille van uw deelname aan een congres in België niet aannemelijk maakt (zie gehoor CGVS, p.6). U verklaart dat de foto's van het congres op internet moeten staan en dit een probleem kan vormen, maar u stelt dat de Soedanese autoriteiten geen weet hebben van dit congres, noch van uw deelname eraan (zie gehoor CGVS, p.8). U voegt toe dat u nergens uw naam registreerde (zie gehoor CGVS, p.8). U verklaart dat het hier in België is gebeurd en u herhaalt dat de foto's misschien op internet staan, zonder dat u enig bewijs hiervan neerlegt. U legt de zoekresultaten in 'google' neer van 'ontmoeting van internationale strafrechtbank met de unie van de Soedanese gemeenschap in België', waarmee u wil aantonen hoe u

weet had van het congres (zie gehoor CGVS, p.8). De door u voorgelegde foto's tonen u op een bijeenkomst, maar ze vormen op zich geen bewijs van uw beweerde vrees. Uit de foto's kan immers niets worden afgeleid over de reden of het onderwerp van de samenkomst, laat staan over het feit dat de Soedanese autoriteiten ervan op de hoogte zouden zijn. Aldus maakt u niet aannemelijk enige vrees voor vervolging te (moeten) koesteren bij uw terugkeer naar Soedan omwille van uw deelname aan dit congres.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker *“roept een schending in van de materiële motiveringsplicht”* en onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel verder vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker diende een tweede asielaanvraag in. De eerste asielaanvraag werd afgewezen omdat verzoekers voorgehouden Berti-origine en afkomst uit Darfur niet kon overtuigen, en derhalve evenmin zijn hierop gebaseerde asielmotieven. In het kader van zijn tweede asielaanvraag volhardt verzoeker *“werkkelijk van Berti origine te zijn en afkomstig te zijn uit Darfur”*.

3.2. Verzoeker argumenteert dat hij *“heeft als nieuw element bij zijn tweede asielaanvraag volgende documenten neergelegd: Een schoolattest van Oude Secondaire School van El Geneina dd. 14.08.2006”; “een certificaat van woonst van Geneina dd. 01.02.2006”; “Een certificaat van woonst van Sirba dd. 19.07.2009”; “Een certificaat van burgerschap van Sirba dd. 04.08.2010”; “Een fax van envelop dd. 29.07.2009 en enveloppen”*. Verzoeker betwist *“dat geen enkel geloof meer gehecht kan worden aan deze stukken in het licht van de ongeloofwaardige verklaringen die verzoeker tijdens zijn eerste asielaanvraag aflegde”* en *“roept in dat de gevolgde redenering foutief is. Juist door het feit dat hij in staat is deze bewijsstukken voor te leggen. kan hij aantonen dat zijn relaas verkeerd begrepen werd door het CGVS. De bewijskracht van geschreven stukken ligt nog altijd een stuk hoger dan de bewijskracht van feitelijke vermoedens.”*

3.3. In het kader van zijn eerste asielaanvraag werd geoordeeld dat er geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers voorgehouden etnie en afkomst. Verzoeker die beweerdde zijn hele leven in Sirba en Geneina te wonen tot zijn vlucht naar Europa in 2008 bleef geheel onbekend met elementaire geografische, sociale en etnische gegevens uit zijn omgeving; hij kende de belangrijkste figuren niet uit zijn regio, kon de onlusten en gevechten niet nader toelichten noch was hij bekend met eenvoudige dagelijkse feiten zoals de avondklok (RvV 16 februari 2010, nr. 38.814).

3.3.1. Inzake de documenten die verzoeker in het kader van zijn tweede asielaanvraag neerlegde verklaarde hij dat zijn broer *“bij mijn oom,[is] gegaan en de documenten gaan halen”* en zijn oom deze stukken bezat omdat hij *“al die documenten verzameld [had], maar mijn vader had het geweigerd. Ik stopte het idee van te reizen en ik liet al die documenten bij mijn oom. Ze zijn daar gebleven”* (gehoorverslag CGVS, 22.09.2010, p.3). Het is niet ernstig dat verzoeker in het kader van zijn eerste asielaanvraag verklaarde niet te weten over welke documenten hij in Soedan beschikt wanneer uit zijn huidige verklaringen blijkt dat zijn reis naar het buitenland al lang gepland was en hij hiervoor de nodige documenten had ingezameld. Bovendien heeft hij aan zijn broer specifieke documenten gevraagd en daarom de opdracht gegeven om contact te nemen met zijn oom, een zakenman die El Geneina aandeed. Ook dit is strijdig met verzoekers verklaring tijdens zijn eerste asielprocedure dat zijn oom zou proberen hem nog andere stukken te bezorgen, doch hij niet wist over welke stukken het ging *“Ik kan niet raden wat gaat gebeuren, hangt niet van mij af, kan het dus niet verzekeren”* (gehoorverslag CGVS, 17.06.2009, p.3). Verzoeker is aldus dubbelzinnig en incoherent over de persoon die verantwoordelijk is voor het opvragen van documenten en de aard van de stukken. Verder verwijt de commissaris-generaal verzoeker de neergelegde stukken niet eerder te hebben neergelegd. Verzoeker werd er ook van in de beginfase van zijn asielprocedure meermaals op gewezen dat de bewijslast in beginsel bij de kandidaat-vluchteling berust en hij in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 195-196). Het is dan ook niet ernstig dat verzoeker de nieuwe stukken die dateren uit 2006, niet onmiddellijk heeft neergelegd, en ook na ontvangst in België nog heeft gewacht tot zijn eerste asielprocedure geheel was afgerond. Deze handelwijze komt dan ook voor als misbruik van procedure te meer nu het argument van de vertaling wordt tenietgedaan doordat verzoeker nog steeds geen officiële vertalingen neerlegde.

3.3.2. De bestreden beslissing gaat uitvoerig in op de geloofwaardigheid van de neergelegde stukken die manifeste inhoudelijke gebreken vertonen en die door verzoeker niet worden weerlegd. Verzoeker licht immers niet toe hoe hij twee officiële domicilies kan hebben in Sirba en in El Geneina. Hij verklaart zelf dat het stuk van El Geneina foutieve gegevens bevat omdat zijn familie er niet woont. Dat het voorgedrukte document *“woont met zijn familie”* bevat kan de foutieve inhoud niet verklaren maar wijst er op dat de opsteller van het attest de moeite niet deed om correcte gegevens te vermelden. Aldus kan aan de attesten uit El Geneina geen geloof worden gehecht. Evenmin is het attest van Sirba correct nu verzoeker al sedert 2009 in België verbleef terwijl hij volgens het attest op 4 augustus 2010 in Sirba woonde. Verzoekers documenten zijn manifeste complaisancestukken opgemaakt voor onderhavige procedure. Er kan dan ook geen bewijswaarde aan gehecht worden.

3.4. Hoe dan ook de Raad benadrukt dat dergelijke stukken niet van die aard zijn om afbreuk te doen aan de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde etnie en afkomst en niet opwegen tegen verzoekers verregaande onbekendheid, zeker als student die om sociaal-politieke redenen gevlucht zou zijn, met zijn voorgehouden etnie en regio van herkomst die kwam vast te staan in het kader van zijn eerste asielaanvraag. Het louter neerleggen van documenten is onvoldoende om de hiaten in en de ongeloofwaardigheid van de verklaringen te herstellen. De vastgestelde onwetendheden zijn immers dermate zwaarwichtig dat verzoekers beweerde afkomst klaarblijkelijk verzonnen voorkomt. Wat de enveloppe van DHL betreft dient te worden vastgesteld dat hieruit hoogstens kan blijken dat verzoeker post ontving uit Soedan, doch geenszins dat hij vanuit Darfur afkomstig is. Waar verzoeker verwijst naar *“een recent arrest van de algemene vergadering van de RW van 26 juni 2010 nr. 45.397”* gaat hij blijkbaar voorbij aan de essentie van de bestreden beslissing, met name dat zijn voorgehouden afkomst uit Darfur niet kan overtuigen, en aldus evenmin zijn verblijf aldaar, laat staan recent verblijf. Verzoeker toont dan ook niet aan dat zijn asielaanvraag dient te worden afgewogen ten opzichte van de situatie in Darfur.

3.4.1. Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, *Note on refugee sur place claims*, februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van

herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 96).

3.4.2. Uit de onduidelijke foto's die verzoeker neerlegde kan niet worden afgeleid dat het foto's zijn van een politieke bijeenkomst van de Soedanese gemeenschap in België, noch dat ook verzoeker hierop aanwezig was. Hoe dan ook, zelfs indien verzoeker op dergelijke bijeenkomsten aanwezig was, toont hij niet aan dat hij om deze redenen vervolgd zou worden door de Soedanese autoriteiten. Verzoeker toont immers niet aan dat hij enigszins politiek geïnteresseerd of actief is, laat staan lid is van een politieke partij en er een significante positie bekleedt. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat zijn deelname meer was dan een aanwezigheidspolitiek in het kader van zijn eventuele verblijfsvergunning. Het is ook niet ernstig de Soedanese veiligheidsdiensten dermate te onderschatten door te menen dat zij het verschil niet kunnen maken tussen de honderdduizenden Soedanezen in het buitenland die om opportunistische of om persoonlijke redenen politieke bijeenkomsten bijwonen en de persoonlijkheden die effectief een bedreiging vormen voor het regime. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat personen met een aan hem gelijkaardig profiel bij een terugkeer naar Soedan gevaar zouden lopen.

3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent *“dat hij minstens in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus”* omdat *“er in casu immers zwaarwegende gronden voor handen zijn om aan te nemen dat indien verzoeker naar zijn land van herkomst zou terugkeren, hij er een reëel risico zou lopen op ernstige schade”*.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet). Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont niet aan dat hij afkomstig is uit Darfur. Indien verzoeker zich op algemene familiale kenmerken beroept kan slechts worden vastgesteld dat hij zelf heeft verklaard dat zijn broer woont en werkt in Khartoem waar hij persoonlijke problemen heeft en zijn oom zou zaken doen met El Geneina in Darfur zonder hiervoor verontrust te worden (zie CGVS-verhoor). Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Het middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien februari tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK